

"శక్రటి కక్కిన పలుకు"

ఎ.ఎస్.మణి

త్రైవారింది. రోజూ తెల్లారుతూనే వుంటుంది. ఇంక దినచర్య మొదలు; కమల కాఫీ కప్పు తెచ్చి చేబుల్మీద పెట్టింది. "కమలా" అన్నాను వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయింది మనసులో మాట మనసులోన ఉండిపోయింది. వెకిలు బెల్లు వాయింది పేవరు వదేసి వెళ్ళిపోయాడు న్యూసు పేపరు కుర్రాడు. నానీ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి పేపరు అందించాడు. "గుడ్ బోయ్" అన్నాను.

సంతోషంగా వెళ్ళిపోయాడు కాఫీ కప్పు అందుకున్నాను పేర్ని వెతుకుతున్నాయి కళ్ళు కాఫీ రుచి ఏడవదు పేర్లో ఏమీ విశేషాలుండవు; హత్య. ఆత్మహత్య దోపిడీ ... ఎవరికీకావాలో చెత. సేట్ లాటరీలో నా నెలబయంతు రాష్ట్రపతి ఎవరులో నా పేరుంటే ప్లాప్లాప్లా ... నేనెందుకొక్కడ ఇటూగ ఉంటాను వాళ్ళంతా ఎవరో పట్టి పట్టినవాళ్ళు .. రుచి లేని కాఫీలాగ పేరు .. విశేషాలు

లేని పేపరులాగ బ్రతుకు. వెదవ బ్రతుకులు ఎముంది ఈ బతుకులో న్యాయంగా బ్రతకాలంటే కోరికల్ని చంపే కోవలి ఎలాగో ఓలాగ బ్రతకటానికి మనుషులు మరిలాగ మారిపోవాలి. ముందు పేజీలో నిన్నటి వార్తలే వున్నాయి కనుచుతున్నాయి వెనక పేజీలో ఒక వింత విశేషమో ఎదేస్తాను .. ఆ ... ననసుకుంటున్నాను ఇక్కడ వుంది ఒక ఆత్మహత్య ఎవరో రంగ

“చీకటి కక్కిన వెలుగు”

దామ్.... నైంటిస్తు.... అధికారి చర్యని నిరసిస్తూ.... నైంటిను... ఇన్నిట్టూట్టు... పూర్.... ఎవరి రంగదామ్? మా రంగ.... గుండె తీవ్రంగా కొట్టుకుంటూ మా రంగ దామ్ అనటానికి ఒప్పుకోవటంలేదు. ఒప్పుకోనంత మాత్రాన.... ఒక గుండె కాదన్నంత మాత్రాన ఒక మనిషి నమ్మలేదంటే మాత్రం ఒక వాస్తవం, ఒక జరిగిన సంగతి ఉంటే ఊహ, ఒక కల ఐపోతుందా, జరిగినది.... చెరగదు కదా సందేహం లేదు. మా రంగదామ్:

ఎంత మాట విన్నాను! ఎంత పని జరిగిపోయింది.

రంగదామ్ జీవితం ఇట్లాగ ముగుస్తుందనుకోలేదు.

ఎందుకనుకుంటాను? ఎట్లా గనుకుంటాను?

రంగదామ్: మేరు వర్యతం లాంటి వాడు!

మనిషి సంకల్పిస్తే సాధించలేనిది లేదని గర్వించాను.

వాడు నాకు స్నేహితుడని, నేను వాడికి స్నేహితుణ్ణి సంతోషించాను.

ఒక్క మాట చెప్పలేదు. మనసు విప్పలేదు.

ఎంత పని చేశాడూ!

చాలా మందికి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు చెయ్యాలనిపించే పని.

కానీ తనంతట తాను ఈ ప్రాణంపోయే దాకా మనిషి తెగించలేని పని.

ఇంత ప్రపంచమూ ఎందుకూ పనికి రాదనేశాడు.

భార్య.... పిల్లలూ.... స్నేహితులూ ఎవ్వరూ అడ్డుకోలేకపోయారు!

అన్ని నమ్మకాలు వమ్ము అయిపోయాయి.

తన తెలివితేటల్ని నమ్మాడు.... తన డిగ్రీల్ని నమ్మాడు.

మన విద్యా విధానాన్ని నమ్మాడు.... ప్రభుత్వాన్ని నమ్మాడు.

నమ్మకం ఉండబట్టే ఇన్ని మెట్లు అధిగమించాడు.

అదిగమించాడు గనుకనే గట్టి నమ్మకం ఏర్పడంది.

స్టేట్స్ కి వెళ్ళి వచ్చాడు. అందరి మెప్పు పొందాడు.

తగిన ఉద్యోగం కూడా పొందాడు. అప్పుడు.... అప్పుడు....

సువ్యక్తిగత మేడ పునాదులతో సహా కూలిపోతోందని తెలిస్తే ...

సువ్యక్తిగత మహా ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతుంటే నీ విలాసయానంలో విమానం కూలి కారడవిలో దిక్కు తెలీని చోట వడితే.... ఫరవాలేదు. విధి విపరీతమని నర్దుకోవచ్చు.

నీ యెదుట దండం పెట్టే క్రిందవాడు నీ వెనకాల నిన్ను వెధవ అంటే సువ్యక్తిగత నికూతురికి కుదిరినసంబంధాన్ని నీచుట్టం ఎక్కువ కట్టానికి చెరమాడుకుపోతే.

అప్పు పుచ్చుకున్న స్నేహితుడు తిరిగి నీకు ముఖం చూపించకపోతే అదీ సరి పెట్టుకోవచ్చు లోకరీతి అని

నీ అర్థభాగమనుకున్న భార్య ఇంకొక డికి ప్రేమలేఖ రాస్తే. నిన్ను ముద్దుచేసే అమ్మ ఎవరియద కోపంతోనో నీ చెంప చెళ్ళు మనిషిస్తే. నీ తండ్రి నీ స్నేహితుడి తండ్రి ఉద్యోగం తయిందేస్తే....

ఇంక లేవలేవు నాయనా.... నుళ్ళి తలెత్తుకోలేవు.... నవ్వలేవు.

అంతే కానీ.... ఎవడో ఒక ఆపీసరు దుస్తులు ధరించిన వాడు....

కోటిమందిలో ఒక బోడిలింగం..... నెపోటిజానికి బానిస, ఆత్మని చంపుకున్నవాడు.

నీకు అర్హత లేదన్నాడని ఇంత పని చేస్తావా?

ఇంకెన్నో విదాల నీకూ, నీ అయిన వాళ్ళకి అమూల్యమైన ప్రాణాన్ని త్యజిస్తావా? అ తమిద కోపం దు త్తమి ద అని సామెత చెప్పినట్టు.

చెరువుమీద కో పం తో నీళ్ళు తాగకపోతే....

ఎవరికి నష్టం నాయనా ఈ లోకంలో, మనం మనకోసమే బతుకుతాము. ఎవరికోసమో కాదు.

అందుకని.... ఒకరు మెచ్చుతారని ఒకరు నవ్వుతారనీ నీ బ్రతుకు సువ్యక్తిగత బతకటం మానకు.

ఇంకొకరి దుస్తుల్లో సువ్యక్తిగత నటించకు.

ఇదంతా నీకు చెప్పాలని, మోరల్ సపోర్టు అందించాలనుకుంటే ఇప్పుడు సువ్యక్తిగత అందని లోకానికి వెళ్ళిపోయావు రంగదామ్... తొందరపడ్డావు!

పెద కథ కావలసిన జీవితాన్ని చిన్నదిగా తుంచేశావ్!

నాలుగు నిద్రమాత్రలు!

గ్రహాంతర యానం చేసి తిరిగి వస్తున్నాడు మనిషి కులాసాగా

కాని నాలుగు నిద్ర మాత్రం ప్రాణాన్ని మళ్ళీ శరీరంలో చేరినవ్యవృథా పరమాణువు దాలు ప్రపంచాన్ని భేదించటానికి.

నిద్ర మాత్రకి ఎంత శక్తి ఉంది.

ఈ ఆవేదన ఎట్లాగ ఉపశమిస్తుంది.... ఈ జలపాతానికి ఏమిటి దోష

అమ్మయ్య.... సుందరం వచ్చేశాడు... వీడిమొహం తీవ్రత దాల్చింది. వాడి కన్నుల్లో బాధ కనిపిస్తోంది.

ఈ పేసరే వీడిని ఇక్కడికి లాక్కువచ్చింది.

సుందరం కంఠం కూడా తీవ్రంగా ఉంది.

“వీడింత బుద్ధిలేని పని చేస్తాడని ననెప్పుడూ అనుకోలేదురా. తన తెలివితేటల్ని తను సంపాదించుకున్న గొప్ప తనాన్ని తనే కించపరుచుకున్నాడు.

తనమీద తనకే నమ్మకం లేదని ఋజువు చేశాడు.

అటువంటి వాడినిచూసి అందరూ జాలి పడతారురా

గౌరవించరు, మెచ్చుకోరు, జాలిపడతారు. పిచ్చివాడంటారు.

మహా ప్రవాహంలాగ సాగిపోతున్న అక్రమాలకి, అన్యాయాలకి అనువు చూసి ఆనకట్ట కట్టాలి కానీ.

తన చేయి తెగొట్టి నమిది వేస్తే అది ఆగుతుందా.... వ్చ.... వ్చ అనలు మహా వృక్షం ఎలా కూలిపోయిందంటావ్.

అది వేళ్ళకి పట్టిన పురుగు.... పునాదికి సంబంధించిన భూకంపం అది మెదడుకి పట్టిన జబ్బు.... మనవాడిదే తప్ప.

లేకపోతే సువ్యక్తిగత నేనూ చస్తున్నామా? మనకిమాత్రం అవమానాలూ, అసంతృప్తులూ లేవు!

నన్నడిగితే ఆ లెక్కన ఒక కోటి తప్ప మిగిలిన ఏదైనా నాలుగు కోట్ల భారతీయులూ ఉరిపోసుకోవాలనుకుంటాను!

అసలు ఈ సృష్టియావత్తు దేవుడిమీద తిరగబడాలంటాను!

ఇంతవరకూ అతడి నీడలో నిశ్చింతగా బ్రతికిన భార్య ఆశ్రయం కూలిపోయిన తల్లి పక్షిలాగ పిల్లల్ని వెంటేసుకుని ఆచారం వెతుక్కోవాలి! ఆహారంకోసం ఆకలి చూపులకు గురికావాలి.

స్నేహితులందరూ కుమిలిపోతున్నారు, మనిషన్నవాడికి మతిపోతోంది.

ఎవరో ఆపినరుగాడు అన్న మతిలేని
 మాట.
 చెసిన అన్యాయపు పని ఎక్కువ,
 పేళ్ళంతా ఎక్కువ?
 అయినది ఆటలో కానిది కంచంలో
 చెబేకాడురా వీడు.
 ఎవరెసు ఎక్కలేక చచ్చిన వాళ్ళలో
 జమెపోయాడు.
 అనామకుడై పోయాడు..... అర్చకుడై
 పోయాడు.
 బ్రహ్మాత్మంపించిమీద వెపేకాడురా...
 ఆపీరు పనుగకి ప్రాణాలర్పించేకాడు.
 ఈ ప్రపంచంలో పదివలూ... పిజ్జానం
 తప్ప ఇంకే జానం, జీవితమూ లేవు,
 తనకి జరిగిన అన్యాయం తప్ప ఇంకే
 దారుణాలూ లేవు. రాట్ రేసులో వాలా
 న్నాడు! నిద్రవిన చూసుకున్నాడు.
 అంత కుంచించుకుపోవటం మని
 పన్న వాడకి తగదురా.
 అంతటి కాత్త వేత నాగలి పట్టుకుని
 పొలం దున్నితే....
 జీవీయస్సులకే జీవీయస్సు ఎలిమెంటురి
 మూల మానరైతే....
 అంతకింపె కనువిస్సు పుంటుండా
 ప్రభుత్వానికి కాని, లోకానికి కాని!
 ఇది నిజంగా జప్తే. మానసిక వ్యాధి.
 లేని వ్యాధి."
 సుందరం రంగదామాన్ని తిట్టి తన
 దాద తిర్చుకున్నాడు.
 తిర్చుకుని వెళ్ళిపోయాడు
 ఎంత వెలుగు! నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి
 చేస్తోంది.
 వీడికి ఈ సుందరానికి ఇంత జ్ఞానం
 ఎలా గొచ్చింది?
 రంగదామని బలహీను డనగల ఆత్మ
 బలం ఎక్కడనుంచి వచ్చింది?
 మావగారింట్లో ఇంకొకం పదిలేక,
 వెళ్ళాం చేపే నిర్లక్ష్యం నహించలేక,
 గోదావరిలో మునిగి చస్తానన్నాడు
 బుద్ధి మేథమేటిక్య చదువుతానంటే
 మనిషి మందుల వాపులో కూచోవలసి
 వచ్చింది.
 భార్య అనుకూలవతి కావాలని మనసు
 వడితే
 తనే ఆవిడ అడుగులకి మడుగులొత్తా
 ల్చిన గతిపట్టింది
 ఏదో ఒక మందు మింగి చస్తానన్నాడు.
 ఇంక ఈ బ్రతుకు యీదృశ్యేనన్నాడు.
 వీడి మానసిక వ్యాధికి మందు దొరి
 కిందా?

రోగం కుడిరిపోయిందా?
 ఎక్కడ? ఎప్పుడు?.... ఇక్కడ
 ఇప్పుడే...
 నాకూ దొరికింది
 నేను మాత్రం ఎన్నిసార్లు చచ్చాను
 కోలేడూ
 ఎవరూ లేని చోటికి పారిపోదామనుక
 లేడూ
 సంపించిన కథలన్నీ తిరిగి వస్తున్నా
 యని.
 రెండు నెలల నుంచి పూర్ణ జతాలు
 లేవని.
 విన్నకూడా అనుకున్నాను చస్తే ఏయం
 అని
 అమ్మ నా చిన్నతనంలో నే పోలేడు
 నన్ను స్నేహితుడితో లేచిపోయింద
 తెలిసినప్పుడు
 ఏకవత్సవతుడిని కాని నవరినభరితం
 నా హృదయం.
 సురపత. చతురత ఎరగని భార్య నా జీ
 తంలో అడుగు పెట్టినప్పుడు నాకూ ఇట్లాగే
 దిగ్బంధనమైంది ఈపిరిసంబించిపోయింది
 ఇట్లాగే ఎన్నో జరుగుతాయి ఈ ప్రపం
 చంలో.
 ముసలి తండ్రి బ్రతికి ఉండగా బిడ్డల
 తండ్రికి కొన్నర వస్తుంది.
 ముసలి తల్లి తెమ్మకున్న అన్నాన్ని
 కుక్క ఎత్తుకుపోతుంది
 అనుకోనివి జరుగుతుంటాయి కనకస
 మనిషి ఇంకా తల ఒంచుతున్నాడు
 నాకు ఇప్పుడు దావాలనిపించటం లేదు
 నా చుట్టూ ఉన్నగాలిని గుండెల విండా
 పిల్వాలని ఉంది
 నా మనసులో విండుతున్న వెలుగులో
 కొత్త ఆశలు కలుకోవాలని ఉంది
 చెట్టునించి రాలిన ఆపిల్ పండు టూమి
 మీదనే పడాలి.
 భగవంతుడిచ్చిన ప్రాణం భగవంతుడే
 తినుకోవాలి
 ఎవరూ లేని చోటికి వెళ్ళట మెండుకు:
 నా వెళ్ళి కానీ.
 వెలుగు నుంచి నలుపు - తెలుపు
 విడదీసి ప్రపంచం సృష్టించాడు.
 మంచి చెడూ తలుసుకొనే వివేకం
 పొటాడు
 వివేకం ఉంది ప్రలోభంలో పడిపోయే
 మనసు పొటాడు
 ఈ రెండటి మర్యాదగులాడమన్నాడు
 ఈ వర్ణచిత్రంలో. ఈ క్రీ నీడలక్రింద

వెలుగుని వెతుక్కోవటమే బ్రతుకు!
 ఎవరూ లని చోట ఏమీ ఉండదు.
 ఏమీ లేనిచోట బ్రతుకే ఉండదు.
 ఎన్నో ఈ అ దృష్టం! ఇక్కడే
 ఉంటాను
 చచ్చిపోదామనుకుంటూనే చివరిదాకా
 బ్రతుకుతాను
 ఎక్కడనుంచి వచ్చింది బలం సుంద
 రాడికిలాగే నాకూను
 ఎంత వెలుగు...ఎంత ఆశ...
 రోజూ తెల్ల వారుతూనే ఉండాలి.
 కమల అందించే కప్పు కాపికోసం.
 నాని పలికే 'నన్నా' అనే పలుపుకోసం.
 ఏడాడికో మంచి సనిమా బనా చూడటం
 కోసం ఇంకా ఇంకా బ్రతుకుతాను.
 ఈ సౌఖ్యాలింక దొరక పు విద్ర
 మాత్రలు మింగితే.
 ఒరే... అనే సుందరం పలుపు. మెట్ల
 ఎక్కి పూసిన మెట్లతామర పువ్వు నేను
 ఇంకా ఇంకా వినాలి.... ఇంకా ఇంకా
 చూడాలి
 ఈ బ్రతుకు నాకు ఇంకా ఇంకా
 కావాలి.
 ఈ జీవితంలో ఎంత అందం ఒడిగి
 ఉంది. ఈ లోకంలో ఇంకాఎంత పోరాటం
 మిగిలి ఉంది.
 ఈ శివతాండవంలో జీవాత్మ నై
 నిర్తించి నిర్తించి ఎప్పుడో లయం చేండు
 తాను. నా జీవితపు పూరకులు తమ లోపలి
 భవిష్యత్తుకోసం విత్తనాల్ని దాచుకున్నాకే
 రాలిపోని....
 ఎంత వెలుగు వదిలి వెళ్ళావు!
 నువ్వు ఒక్కడవే చీకటిలో కలిసి
 పోతూ
 నాలో. సుందరంలో మరెందరో వంద
 ప్రమిదలో ఆశ అనే నూనెపోసి ఆత్మ
 బలం అనే వత్తి వెలిగించి మరి వెళ్ళావు.
 నువ్వు ఎదిరిందాలనుకున్న అన్యాయం
 కళ్ళు తెరిచినా తెరవకపోయినా
 బలహీనుల వెన్నుతట్టి హెచ్చరించి
 వెళ్ళావు
 నీ ఉదేశం ఎదయినా....మా కళ్ళు తెరి
 పించావు
 కృతజ్ఞుడినిరా...రంగదామ్.... కృతజ్ఞు
 డిని...
 కళ్ళలో తిరిగిన నీటిని తుడుచు
 కున్నాను
 చిల్లారిన కాపిని గడగడా తాగేకాను

